

Kedves Édesanyák!

Advent 4. vasárnapját követő napokban még inkább Jézus Krisztus születésére készülünk. Az elmúlt hetekben Egyházunk segítségünkre volt abban, hogy életünket közelebb vigyük az Úrhoz. A szentségek által (a gyónás, az Eucharisztia) lelkünk és hitünk még inkább megerősödhetett abban, hogy az Úr közelében szeretnénk élni és ünnepelni.

Az Úr igéjének segítségével, és az imádsággal szeretnénk felkészülni, hogy örömmel éljük meg Isten nagy titkát, hogy Szent Fia emberré lett.

Két szentírási részt ajánlok különösen elmélkedésre és továbbgondolásra ez idei karácsonyi levélben. Az első szentírási részt az ószövetségből Mikeás prófétától (Mik 5, 1-4a), a másikat Szent Lukácstól (Lk 1, 39-45) választottam. Elmélkedésünk a kicsinységre és az öröme fordítjuk.

Mikeás próféta segítségével szemlélhetjük, hogy Isten egészen kicsinnyé lett az ember számára, hogy az embernek ne kelljen szégyellnie magát, amikor Karácsony éjjelén odaáll a Gyermekek jászólához, hogy hódolatát és szívének szeretetét kifejezze.

„Te, efratai Betlehem, bár a legkisebb vagy Jüda nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett.” (Mik 5,1)

A Messiás egy nagyon kicsi városban, Betlehembben született, melyet a próféta jövendölése szerint a legkisebbnek neveznek. Nem véletlen! Szeretné velünk megértetni, hogy nem csak Isten lett kicsinnyé, hanem nekünk is kicsinnyé kell lennünk, hogy Karácsony titkát megértsük. Hiszen Isten éppen ebben a kicsinységben rejti el számunkra mind az Ő, mind pedig a mi nagyságunkat.

Isten nem az emberi elvárások szerint lépett és lép ma is be a történelmünkbe. Miért? Hogy felrázzon és ráébresszen arra, hogy Ő valójában ki is az ember számára. Tudatosítani akarja bennünk, hogy kis dolgokat (jászol, istálló, szegénység stb.) használ arra, hogy nagy dolgoknak (irgalom, megbocsátás, szeretet, megváltás) legyen részese az ember. Ha ezt megértjük, akkor karácsony üzenetéből is megértettünk valamit.

Kedves Édesanyák!

Közeledünk karácsony misztériumához emlékezve arra, hogy a hitben rejlik az igazi öröm. Szent Lukács erről a hitről és örömről tesz tanúságot Erzsébet és Mária találkozásának történetén keresztül, amelyben megelőlegezi számunkra karácsony igazi örömét.

„Mária útra kelt, és a hegyek közé, Júda egyik városába sietett. Belépett Zakariás házába, és köszöntötte Erzsébetet. Amikor Erzsébet meghallotta Mária köszöntését, szíve alatt felujjongott a magzat, és a Szentlélek betöltötte Erzsébetet. Hangos szóval így kiáltott: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse! Hogyan lehet az, hogy Uram anyja jön hozzám? Mert íme, amikor fülemben csendült köszöntésed szava, örvendezve felujjongott méhedben a magzat! Boldog vagy, aki hitted, hogy beteljesedik mindaz, amit az Úr mondott neked!” (Lk 1,39-45)

Erzsébet ünnepélyes felkiáltása valami fontos hír kihirdetésének a kifejezése. Az egész olyan ünnepélyes, szokatlan ugyanakkor örömteli. Erzsébet, aki idáig maga is csendes elvonultságban él egyszerűen mindent feltár, amit Istennel megélt, ráadásul Mária titkát és örömét is felfedi.

A Szentlélek szelíd humora, hogy ami örömet mi szeretnénk kimondani, azt másokkal mondatja ki. Ez történik Máriával is. Ennek egyetlen oka van, mégpedig hogy az öröm hitelességét megpecsételje az ember számára.

Mária erre az örömteli megnyilvánulásra „hálaadó énekkel” válaszol. Hálaadó énekben tör fel Máriából a felismerés, amelyet az Egyház minden áldott nap az esti dicséretben újra és újra ismételi.

Mária Magnificat-ja az imádkozó Egyház éneke is lesz, hiszen ebben az énekben felismeri kicsinységét és Isten örömeinek szépségét.

Kedves Édesanyák!

Ezekkel a gondolatokkal szeretnék segíteni abban, hogy Jézus születése a kicsinységről és a valódi örömről szóljon mindnyájunknak. Vegyük észre Isten nagyságában rejlő kicsinységét, amelyen keresztül szeretne megajándékozni minket végtelen örömeivel, s így az embert felemelni és az igaz Öröm részesévé tenni.

Mária hálaadó éneke legyen, ami öröm énekünk is:

„Lelkem magasztalja az Urat, és szívem ujjong megváltó Istenemben, mert rátekintett szolgálója alázatosságára. Íme, mostantól fogva boldognak hirdet minden nemzedék, mert nagyot tett velem a Hatalmas, és Szent az ő neve. Irgalma nemzedékről nemzedékre az istenfélőkkel marad. Karja bizonyoságot tett hatalmáról: szétszórta a szívük szándékában gőgösöket, letaszította trónjukról a hatalmasokat, az alázatosakat pedig fölemelte. Az éhezőket javakkal töltötte el, de a gazdagokat üres kézzel küldte el. Gondjába vette szolgáját, Izraelt, megemlékezve irgalmáról, amelyet atyáinknak, Ábrahámnak és utódainak örökre megígért.”(Lk 1, 46-55)

Bátaszék, 2021. december 20.

Szeretettel és imával: Kürtösi Krisztián atya